

свѣтило и за топливо; тя гори цѣлъ день и напѣлва колибата съ димъ и сажди. Надъ лампата е окачено котле съ замръзнало тюленово месо, което не може да се свари, защото топлината не е толкова голѣма, колкото на нашитѣ печки. Месото на лампата може само да се размрази, но не и да се свари.

Въ кжщитѣ на ескимоситѣ е много мръсно. Който не е навикналъ да живѣе въ такава кжща, като влѣзе въ нея, се задушва отъ димъ, воня и мръсотия. Единъ морски офицеръ ето що разправя за едно ескимоско жилище: Като се приближихъ до колибата, видѣхъ парче месо окачено на една върлина и нѣколко вързани кучета, които мирно лежаха на земята. Азъ дълго обикаляхъ около колибата, докато намѣря вратата, за да влѣза вътре. Най-после надигнахъ кожата, която покриваше цѣлото жилище и видѣхъ една дупка висока 50--60 см. — това бѣха вратата. Отъ тази дупка лѣхнаха вонещи и горещи изпарения. Отначало помислихъ да не влизамъ, но после се наведохъ и почнахъ да пълзя — иначе не можеше да се промъкна вътре. Така пълзѣхъ изъ една дупка, която бѣше дълга 2 метра, но си изцапахъ ржцетѣ и краката съ калъ, примѣсена съ кръвъ и масъ. И когато стигнахъ до самата кжща азъ останахъ смаянъ отъ онова, което видѣхъ. Азъ знаехъ, че кжщитѣ на ескимоситѣ сж много нечисти, но все не предполагахъ, че ще бждатъ толкова гнжсни.

Стенитѣ на стаята били тъмни и черни; отъ дветѣ страни на входа се издигали легла отъ земя, покрити съ кожа. Тѣ служили и за столове. Посрѣдъ стаята се търкаляла окървавена и измачкана половина отъ убитъ тюлень. Върху него стѣп-